

РЕШЕНИЕ

№ 27592

гр. София, 18.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 14.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7436** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба Б. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П., [дата на раждане] , против Решение № 15-ОК/ 30.05.2025г, издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП14924 от 15.05.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е издадено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че оспорваното решение е издадено в противоречие с чл. 76б, ал.1 от ЗУБ и, че макар обстоятелствата, на които се позовава, вече да са били обсъждани в производство по ЗУБ, това не преклудира възможността му отново да се позове на тях при подаване на последваща молба за международна закрила, особено ако са се появили нови елементи, които са от съществено значение за личното му положение. Моли съда да отмени Решение № 15-ОК/ 30.05.2025г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС и върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ-МС, чрез процесуалния си представител в представена писмена молба и писмени бележки оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на балавал масих е с вх. № 462 от 16.05.2019г. на РПЦ – Х. с мотиви, свързани с религиозната му принадлежност - християнин – католик. С Решение № УПХ 183/29.05.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС молбата му за международна закрила е отхвърлена на основание чл. 70, ал.12, вр с чл. 13, ал.1т.1 и т.2 от ЗУБ. След обжалване, с Решение № 594 / 16.07.2019г. на Административен съд – [населено място], постановено по адм.д. № 690 по описа на съда за 2019г., жалбата е отхвърлена.

С последваща молба с вх. № КП-3128/13.07.2022г. чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Мотивирал е молбата си със страх от преследване поради религиозна принадлежност към римокатолическата църква, както и с насилие от страна на мюсюлманската общност, което според него се толерира от пакистанските власти. Към молбата си е приложил писмени фотокопия на документи: Уверение от Римокатолическата църква „Св. Й.", Сиалкот Р. - Г. (08.07.2019 г.); Католическа членска карта; Документ от жалба до полицията в Б.; Справка относно положението на християните в П. от 21 юни 2022 г.; Резолуция на Европейския парламент от 29 април 2021 г. относно законите за богохулството в П., със специален акцент върху случая на Ш. К. и Ш. Е..

С Решение № ВР-11 от 01.08.2022 г. интервюиращ орган на ДАБ-МС, не е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила молбата на Б. М.. Решението е обжалвано пред Административен съд София-град, който с Решение № 5674 по адм. дело № 8014 по описа на съда за 2022 г. е отхвърлил жалбата му.

Б. М. е подал молба с вх. № 94-07-9/2022 г. за предоставяне на убежище до Комисията по предоставяне на убежище към Администрацията на Президентството. Мотивите му отново са свързани с факта, че е християнин-католик, поради което е бил заплашван, включително с убийство, а преследването на християните в П. е повсеместно.

С Решение № 16/2024 г. на вицепрезидента на Република България на пакистанския гражданин е отказано предоставяне на убежище.

Административното производство, завършило с издаването на обжалваното в настоящето производство решение, е започнало с подадената от Б. М. последваща молба за закрила с рег. № УП 14924 от 15.05.2025 г., в която са изложени твърдения за наличието на нови обстоятелства и доказателства във връзка с бежанската му история. в нея заявява, че спрямо него все още са налични опасения за преследване с опасност за живота му поради принадлежността му към малцинствената християнска общност в П., поради което има минали проблеми и преследване, но с оглед продължителния му период на престой в България и активната му принадлежност към българската християнска общност, опасенията му за бъдещо религиозно преследване в страната му на произход към настоящия момент са много по-големи.

Според Б. М. следва да се отчете като ново доказателство и фактът, че от 2019 г. до 2025 г. живее в България, като след 18-месечен максимален престой в СДВНЧ е установено, че връщането му в П. е невъзможно. Заявява, че в България е изцяло интегриран, работил е през цялото време, в което е бил с легален статус, има голяма подкрепяща общност както в църквата, в която е, така и в изградения му в страната социалния кръг. Моли да бъде разгледана динамично променящите се обстановка в П. и положението на християнската общност в страната, която е подложена на системна дискриминация, физическо насилие и убийства.

Към молбата си Б. М. е приложил: декларация от църквата "Св. М." в П., в която е упоменато с какви проблеми и преследване се сблъскват членовете ѝ, както и опасността за него лично ако се завърне там; удостоверение от Римокатолическата епархия „Св. Й." - С.; документ от две страници - черно бяло копие на публикация на английски език; документ от една страница - черно бяло копие на служебна бележка от дирекция „Миграция" - МВР; доклад на USCIRF относно религиозната свобода в П..

Със съобщение с рег. № УП 14924/15.05.2025 г. пакистанският гражданин е уведомен за възможността и срока, в който трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Други доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход не са представени.

След като е обсъдил твърденията в последващата молба на жалбоподателя и е анализирал всеки един от приложените към нея документи, интервюиращият орган при ДАБ - МС е стигнал до извод, че представените от чуждия гражданин църковни документи не следва и не могат да бъдат приети за достоверно и релевантно за личното положение или страната на произход на молителя доказателство поради наличието на сериозни противоречия и нелогично съдържание. Приел е, че представените документи не съдържат конкретни факти или данни, които да установяват наличие на лично относими нововъзникнали факти и обстоятелства, касаещи чуждия гражданин. Посочил е, че чужденецът, който не желае да се завърне в страната си по произход, е представил избирателна информация, чиято обективност следва да се преценява с оглед интереса на страната в производството и при съпоставяне с другите доказателства. Оценката в тях е въз основа на субективни обяснения и интерпретации на фактите, поради което органът не я е приел. В мотивите на обжалваното решение е изтъкнато, че църковните институции (включително и тези в П.), не разполагат с правомощия да установяват факти относно преследване или риск за живота на дадено лице или да дават становища за наличие на основания за предоставяне на международна закрила. Изведен е извод, че събраните факти показват, че представените документи са издадени с цел да бъдат използвани като привидно доказателство без реална доказателствена стойност и представляват опит за създаване на бежанска история чрез субективни и неподкрепени твърдения. Органът е посочил, че твърденията на чужденеца във връзка с религиозните му проблеми през годините многократно са били оценявани като непълни, необосновани и недостоверни и неотговарящи за условията за предоставяне на закрила. Представените църковни документи не са приети за достоверно нововъзникнало обстоятелство от съществено значение за чуждия гражданин или за страната му по произход. Не се кредитирани и изявленията в молбата относно това, че поради принадлежност към християнското малцинство пакистанският гражданин е имал минали проблеми на преследване.

Съдържанието на представения документ от Дирекция "Миграция" е прието за относимо единствено във връзка с процедурата по извеждане и административното задържане, уредена в контекста на миграционното право и задължението на Република България да спазва стандартите за времетраене и пропорционалност на принудителните мерки, поради което представената служебна бележка не е приета за съществено доказателство, касаещо чуждия гражданин или страната му по произход и пораждащо правни последици по реда на ЗУБ.

Твърденията на Б. М., че е напълно интегриран в България не са приети за нововъзникнали обстоятелства от съществено значение по административното производство. Направен е извод, че в случая не са налице нови лични обстоятелства, които да налагат допускането на чуждия гражданин с оглед разпоредбите на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Представеният с последващата молба доклад за ситуацията с религиозната свобода в П. на USCIRF е разгледан заедно с представената справка с вх. № МД-02-277/21.05.2025 г., изготвена от

Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС. Заключено е, че не е налице абсолютна безнаказаност или пълна липса на държавна защита. Интервюиращият орган е направил извод, че представените писмени материали не съдържат нововъзникнали факти или обстоятелства относно личното положение на молителя, нито сочат на качествено ново развитие в общата обстановка, което да обосновава допускане на последващата молба. След анализ на цитираните от чуждия гражданин в молбата му документи, съпоставката им със справката на ДАБ-МС от май 2025 г., както и след сравнение с материалите и справките на ДАБ-МС използвани в периодите от 2019 г. до 2022 г., органът е приел, че не е налице влошаване на обективната ситуация в П. спрямо периода, през който са разглеждани предходните му молби. Интервюиращият орган е заключил, че молба с рег. № УП 14924 от 15.05.2025 г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното обжалване на Решение № 15-ОК/ 30.05.2025г. от жалбоподателя не са представени писмени доказателства. Пред съда той заявява, че в П. е изключително трудно да изповядва религията си, животът му е подложен на риск, християните са подложени на атаки, има нападения над църквите, разрушават се сградите, нападат се и се бият хората.

От ответника е представена актуална справка вх. № МД-02-429/ 06.08.2025г. относно Ислямска република П., съдържаща и информацията относно положението на християните, в частност на принадлежащите към Римокатолическата църква.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 02.07.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е подадена до съда на 09.07.2025г. Следователно жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение №15-ОК/ 30.05.2025г. е издадено от компетентен административен орган. А. К., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-301/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 30.05.2025г., 11 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 15.05.2025г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Б. М. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното

му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Фактите, които жалбоподателят се стреми да докаже с приложените към последващата му молба писмени доказателства - декларация от Църква "Св. М." в П. и удостоверение за вероизповедание от Римокатолическата енория "Св. Й." - [населено място] - са относно факти, свързани с изповядваната от него религия, които са били ценени при разглеждането на предходните му молби за закрила и са подробно изследвани и анализирани в предходните административни и съдебни производства. С предходната последваща молба с вх. № КП-3128/ 13.07.2022г. са приложени аналогични документи, които са изследвани подробно от административния орган и съда

Докладът във връзка със ситуацията с религиозната свобода в П. правилно е ценен от интервюиращия орган заедно с информацията в изготвената от Дирекция "Международна дейност" справка вх. № МД-02-277/21.05.2025г. относно П. и следва да бъде ценен заедно с представената от ответника пред съда актуална справка за относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Ислямска република П. с вх. № МД-02-450/06.08.2025г. Установява се, че не е налице съществена промяна в сравнение с положението в страната през периодите на постановяване на решение по предходните молби за закрила на жалбоподателя, както и решенията на съда, с оглед изискването всеки решаващ орган или съд да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави

закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Всеки един от представените към молбата документи и всеки изложен в молбата довод е подробно обсъдени оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия за характера на приложените документи и установените от тях факти орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Ислямска република П., [дата на раждане] , против Решение № 15-ОК/ 30.05.2025г, издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: